

LECTURE #2

“VAI TRÒ VÀ PHẪM CÁCH NGƯỜI MỤC SƯ”

*“Người Giám Mục làm kẻ quản lý nhà Đức Chúa Trời
phải cho không chỗ trách được...”*
(Tít 1:7)

III. Vai Trò Người Mục Sư Trong Hội Thánh

(Tr. 26)

Mục Sư trong Hội Thánh của Đức Chúa Trời là người...

1. Được Đức Chúa Trời Biệt Riêng Ra Cho Mục Vụ Của Ngài

Mục Sư là những người nam đã được chỉ định bởi Đức Chúa Trời, được Ngài biệt riêng ra để mục vụ cho Dân Ngài. Người Mục Sư nhất thiết phải có được cảm thức rõ ràng về sự kêu gọi của Đức Chúa Trời đối với Tin Lành.

- ◆ Rô. 1:1
- ◆ Êph. 4:11-12
- ◆ 1Ti. 2:7

2. Đầy Tớ Hào Việc Đức Chúa Trời

Người Mục Sư phải tránh cho được sự cám dỗ của hào quang nhà lãnh đạo mà phải khiêm hạ, tự đặt mình vào vị trí người đầy tớ của Đức Chúa Trời để (1) Không tự phong cho mình địa vị tối cao trong Hội Thánh, (2) Biết thuận theo các đòi hỏi khách quan, (3) Biết gánh vác trách nhiệm đối với các đối tượng của mục vụ mình, và (4) Hoàn thành ý chỉ của Đức Chúa Trời trên đời sống của mình.

- ◆ Phil. 1:1
- ◆ 1Cô. 4:1
- ◆ 1Phi. 4:10-11
- ◆ Rô. 14:7-9

3. Quản Trị Tin Lành

Chức phận quản trị Tin Lành cũng là chức phận đầy tớ, vì người Mục Sư

(1) Được Đức Chúa Trời ủy thác Tin Lành của Ngài, (2) Phải trung tín trong việc phân phát Tin Lành, (3) Phải chịu trách nhiệm về Tin Lành đã được ủy thác.

- ◆ 1Cô. 4:1-2
- ◆ 2Ti. 2:15
- ◆ 2Ti. 4:6-8

4. Phát Ngôn Nhân Của Đức Chúa Trời

Những gì người Mục Sư nói, giảng, và dạy không được phép theo ý riêng của mình mà phải thể hiện được sứ điệp của Đức Chúa Trời truyền đạt cho Dân Ngài. Như vậy, nguồn duy nhất và tối thượng để người mục sư rao giảng là Lời Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh. Cũng bởi đó, thái độ phải có của người Mục Sư là phải (1) Thuyết phục, (2) Dũng cảm, (3) Dứt khoát.

- ◆ 1Cô. 2:1-2
- ◆ 2Ti. 1:11-12
- ◆ 1Tê. 2:13

5. Mẫu Mục Cho Các Tín Hữu Noi Theo

Trách nhiệm của người Mục Sư là nêu gương cho Dân Sự của Đức Chúa Trời trên các phương diện (1) Lời nói, (2) Việc làm, (3) Sự yêu thương, (4) Đức tin, (5) Đời sống thánh khiết.

- ◆ 1Ti. 4:12
- ◆ 1Cô. 11:1

IV. Phẩm Cách Người Mục Sư

(Tr. 28)

Dưới ánh sáng Kinh Thánh, một người nam có xứng hiệp cho vị trí người Mục Sư hay không là do các phẩm chất thuộc linh được Kinh Thánh qui định. Đức Chúa Trời quý chuộng các nhà lãnh đạo hầu việc để chăm nuôi và quản nhiệm Hội Thánh theo các tiêu chí của Ngài chứ không phải theo thế gian.

- (1Ti. 3:1-7)

¹Ví bằng có kẻ mong được làm Giám Mục, ấy là ưa muốn một việc tốt lành, lời đó là phải lắm. ²Vậy, người Giám Mục cần phải không chỗ trách được, là chồng chỉ một vợ mà thôi, có tiết độ, có tài trí, xứng đáng, hay tiếp khách và khéo dạy dỗ. ³Đừng mê rượu, cũng đừng hung bạo, nhưng phải mềm mại hòa nhã; lại đừng ham tiền bạc; phải khéo cai trị nhà riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục và ngay thật trọn vẹn, ⁵vì nếu có ai không biết cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị được Hội Thánh của

Đức Chúa Trời? ⁶Người mới tin đạo không được làm Giám Mục, e người tự kiêu mà sa vào án phạt của Ma Quỷ chẳng. ⁷Người Giám Mục lại phải được người ngoại làm chứng tốt cho, kéo bị sỉ nhục và mắc bẫy Ma Quỷ”

• (Tít 1:6-9)

“⁶Mỗi người trong vòng Trưởng Lão đó phải cho không chỗ trách được, chỉ chồng của một vợ; con cái phải tin Chúa, không được bị cáo là buông tuồng hoặc ngỗ nghịch. ⁷Vì người Giám Mục làm kẻ quản lý nhà Đức Chúa Trời phải cho không chỗ trách được. Chẳng nên kiêu ngạo, giận dữ, nghiện rượu, hung tàn, tham lợi; ⁸nhưng phải hay tiếp đãi khách, bạn với người hiền, khôn ngoan, công bình, thánh sạch, tiết độ, ⁹hăng giữ Đạo Thật y như đã nghe dạy, hầu cho có thể theo Đạo Lành mà khuyên dỗ người ta và bác lại kẻ chống trả”

1. Các Phẩm Cách Thuộc Linh Của Người Mục Sư

(1) “Mong được làm Giám Mục”

Người Mục Sư phải là người đã nhận biết được sự kêu gọi của Đức Chúa Trời và có lòng khát khao được hầu việc.

- 1Ti. 1:12
- 1Ti. 3:1

Người Mục Sư cần phải biết chắc được rằng Đức Chúa Trời đã biệt riêng mình ra để hầu việc Tin Lành cho Ngài. Giữa muôn ngàn khó khăn của chức vụ, người Mục Sư cần phải luôn luôn luôn nhớ rằng họ không còn có sự chọn lựa nào khác vì chính họ đã được Đức Chúa Trời lựa chọn.

(2) “Không chỗ trách được”

- 1Ti. 3:2

Người Mục Sư không được phép có sự khiếm khuyết nghiêm trọng trong nhân cách, phẩm hạnh, sự giao tế; không được phép có một đời sống đạo đức thất bại hoặc các thái độ, thói quen sai trái thường xuyên khiến đem lại sự xấu hổ cho Hội Thánh và Đức Chúa Jêsus. Về cơ bản, người Mục Sư phải không có chỗ sai yếu khiến phải chuốc lấy sự cáo kiện, kết buộc.

Sự thanh liêm của người Mục Sư cũng phải được duy trì nhờ vào việc lời nói và việc làm của họ luôn luôn đi đôi với nhau.

(3) “Là chồng chỉ một vợ mà thôi”

- 1Ti. 3:2

Có nhiều cách hiểu khác nhau đối với tiêu chí thuộc linh này của người Mục Sư:

- a. Không phải là người đa thê.
- b. Là người chỉ kết hôn duy nhất một lần.
- c. Là người chưa từng li dị vợ.
- d. Không phải là người tà dâm.

Nghĩa đen của tiêu chí này là “người đàn ông của chỉ một người đàn bà”. Có vẻ như Đức Chúa Trời định rằng người Mục Sư phải là một người đàn ông...

- a. Không có đồng thời nhiều hơn một vợ; và
- b. Không phải là người đã từng li dị vợ.

Tại sao? Kinh Thánh không chấp nhận li dị hay đa thê vì...

- Đa thê là thiếu khôn ngoan, làm gương xấu, và khiến cho người khác có thể phạm tội (Sáng. 30:1-24; 1Vua. 11:4; Sáng. 2:23-25; Sáng. 4:19-24).

- Đức Chúa Trời ghét sự dè vợ (Mal. 2:13-16; Ma. 19:1-12)

- a. Đàn Ông Độc Thân Thì Sao?

Có vẻ như Đức Chúa Trời định rằng các Mục Sư của Ngài phải là người đã có vợ hầu cho có thể minh chứng được các phẩm chất lãnh đạo gia đình tốt mà người đàn ông độc thân không có điều kiện thể hiện được (1Ti. 3:2; 4-5; Tít 1:6). Tuy nhiên, một người đàn ông độc thân hội đủ mọi phẩm cách khác và là người trưởng thành thuộc linh có lẽ không nên bị kể là thiếu phẩm cách chỉ vì có tuổi tác. Chính Sứ Đồ Phaolô cũng là một người đàn ông độc thân (1Cô. 9:5-6).

- b. Thế còn người góa vợ thì sao?

Không có bằng chứng Kinh Thánh cho thấy người đàn ông góa vợ bị cấm không được làm Mục Sư, ngay cả trường hợp người ấy tục huyền cũng vậy (1Cô. 7:39-40).

Do đó, có lẽ vấn đề này nên để cho lương tâm và sự xem xét của từng người, từng Hội Thánh Địa Phương thể theo các sự dạy dỗ của Lời Kinh Thánh thì hơn.

(4) “*Có tiết độ*”

- 1Ti. 3:2

Người Mục Sư phải có chừng mực trên mọi lĩnh vực đời sống bằng cách tránh không thái quá hay bất cập trong bất cứ sự gì.

(5) “*Có tài trí*”

- 1Ti. 3:2

Người Mục Sư phải giỏi việc giữ kỷ luật bản thân. Trong tất cả mọi sự người Mục Sư đều biết phân biệt để có thể xử trí một cách khôn ngoan, nhạy bén, thận trọng hầu cho có những việc tưởng như được phép mà vẫn nhận ra được là không được phép, tưởng như có ích mà vẫn nhận ra được là vô ích,... (1Cô. 10:23).

(6) “*Xứng đáng*”

- 1Ti. 3:2

Người Mục Sư phải thu phục được sự kính trọng, ngưỡng vọng

của người khác nhờ cách ăn ở lành của mình trong mọi lĩnh vực: Dáng vẻ, lời lẽ, hành động,...

(7) *“Hay tiếp khách”*

- 1Ti. 3:2

Người Mục Sư phải là người hiếu khách, thường xuyên giữ một tấm lòng cởi mở để sẵn sàng tiếp đón mọi người, quan hệ với mọi người một cách thân thiện mà vẫn duy trì được tính tư riêng của gia đình mình.

(8) *“Khéo dạy dỗ”*

- 1Ti. 3:2

Người Mục Sư phải là người có khuynh hướng muốn giảng dạy_đào tạo theo Kinh Thánh và có năng lực giảng dạy_đào tạo theo Kinh Thánh một cách có hiệu quả. Người Mục Sư không nhất thiết phải có ân tứ Giáo Sư nhưng rõ ràng là nếu người Mục Sư có được ân tứ ấy thì thật là rất hữu ích (Êph. 4:11; 2Ti. 4:2).

(9) *“Đừng mê rượu”*

- 1Ti. 3:3

Nhất thiết người Mục Sư không thể là người nghiện rượu hay những chất gây say được. Như thế, sẽ là khôn ngoan nếu người Mục Sư biết giữ không bao giờ sử dụng những loại thức uống có chất rượu.

(10) *“Cũng đừng hung bạo”*

- 1Ti. 3:3

Người Mục Sư không thể là người có khuynh hướng thiên về sự đấu đá bằng lời hoặc bằng tay chân mà phải là người chủ trương giải quyết mọi sự bất đồng một cách hòa bình, có trật tự. Người Mục Sư phải có một tinh thần hữu hảo luôn luôn.

(11) *“Nhưng phải hòa nhã”*

- 1Ti. 3:3

Người Mục Sư không được hay tranh cãi, gây chuyện để giành phần thắng cho quan niệm, tư tưởng của mình.

(12) *“Lại đừng ham tiền bạc”*

- 1Ti. 3:3

Người Mục Sư phải biết tự kiềm chế, không để sự tham tiền bạc sống động trong lòng mình để không bao giờ lấy tiền bạc làm động cơ hầu việc, hoặc bị tiền bạc tác động trên sự hầu việc. Người ta không thể nào yêu tiền bạc mà lại có thể đồng thời yêu mến Đức Chúa Trời được (1Ti. 6:6-11).

(13) *“Phải khéo cai trị nhà riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục và ngay thật trọn vẹn”*

- 1Ti. 3:4

Người Mục Sư phải tỏ rõ được năng lực lãnh đạo hợp Kinh Thánh ngay trong việc của nhà riêng mình trong đó có việc họ được con cái vâng lời và kính trọng. Cần để ý rằng người không thành công trong sự quản trị nhà riêng mình thì thiếu phẩm cách để quản trị Hội Thánh.

(14) “*Người mới tin đạo không được làm Giám Mục*”

- 1Ti. 3:6

Người Mục Sư không thể là một tân tín hữu được vì như vậy sẽ thiếu sự trưởng thành thuộc linh và kinh nghiệm theo Chúa. Mặt khác, một tân tín hữu được phong lập làm Mục Sư thì khó tránh được sự cảm dỗ của sự kiêu ngạo.

(15) “*Phải được người ngoại làm chứng tốt cho*”

- 1Ti. 3:7

Có được tiếng tốt từ những người chưa tin là một dấu hiệu lành cho người Mục Sư. Tiếng tốt từ quần chúng trong cộng đồng hứa hẹn về việc người Mục Sư sẽ không làm cho Hội Thánh phải hổ nhục.

(16) “*Con cái phải tin Chúa, không được bị cáo là buông tuồng, ngỗ nghịch*”

- Tít 1:6

Mục Sư phải là người biết nuôi dạy con cái mình trong đường lối của Đức Chúa Trời hầu cho chúng không trở nên ngỗ nghịch trắng trợn. Chưa chắc rằng tiêu chí này có nghĩa là nếu có con không tin Chúa thì không được làm Mục Sư vì tiếp nhận sự cứu rỗi là một quyết định cá nhân (Êx. 18). Nhưng rõ ràng là người Mục Sư phải minh chứng được rằng mình vâng theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh mà nuôi dạy con cái trong đường lối tin kính. Cũng nên nhận xét rằng người đàn ông độc thân sẽ không làm sao đạt được phẩm cách này.

(17) “*Chẳng nên kiêu ngạo*”

- Tít 1:7

Người Mục Sư không được ích kỷ quá đáng, tự tôn quá đáng đến nỗi trở thành người ngạo mạn, chỉ muốn thống trị người khác mà thôi.

(18) “*(Chẳng nên) giận dữ*”

- Tít 1:7

Người Mục Sư không được nóng tính. Sự nóng tính tỏ ra rằng người ta thiếu sự tiết độ.

(19) “*Bạn với người hiền*”

- Tít 1:8

“Bạn với người hiền” ở đây có nghĩa là “người yêu quý người tốt, người yêu chuộng điều tốt” (Gk. *philagathos*). Mục Sư

phải là người chú trọng đến điều tốt, đáng giá chứ không phải là những gì sai trật, gian ác.

(20) “*Công bình*”

- Tít 1:8

Mục Sư phải là người ngay thẳng, công bằng trong tính cách và phẩm hạnh.

(21) “*Thánh sạch*”

- Tít 1:8

Người Mục Sư phải thuần bạch về đạo đức, luân lý; tránh xa những sự thuộc về thế gian, biết tự biệt mình riêng ra cho Đức Chúa Trời sử dụng cho Tin Lành cứu rỗi của Ngài.

(22) “*Hằng giữ Đạo Thật*”

- Tít 1:9

Mục Sư phải là người trung tín trong những sự mình đã tin nơi Kinh Thánh và sống theo những sự mình đã tin nơi Kinh Thánh, cự tuyệt bằng mọi giá các sự dạy dỗ phi Kinh Thánh, phản Kinh Thánh.

Các phẩm cách của người Mục Sư là sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời theo Kinh Thánh, và đó là sự đòi hỏi cần phải đạt cho được. Tuy nhiên, dầu rằng những người không đạt các phẩm cách Kinh Thánh thì đừng bao giờ lập họ làm Mục Sư đã đành, nhưng những người đạt các phẩm cách Kinh Thánh cũng đừng cứ nằng nặc đòi làm Mục Sư cho kỳ được!

2. Phận Sự Hầu Việc Trong Hội Thánh Của Người Mục Sư

Một người không hội đủ tất cả các tiêu chí thuộc linh của nhà lãnh đạo không có nghĩa là người ấy không có thể hầu việc trong Hội Thánh vì bất cứ tín hữu thật nào của Đức Chúa Jêsus cũng có ít nhất là một ân tứ để góp phần gây dựng Hội Thánh, và việc ấy cũng là phận sự của người tín hữu chân chính...

“Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi người cho ai nấy được sự ích chung”
(1Cô. 12:7)

“¹⁰Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời. ¹¹Vì bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ; là Đáng được sự vinh hiển, quyền phép đời đời vô cùng. Amen” (1Phi. 4:10-11)

3. Phận Sự Duy Trì Các Phẩm Cách Thuộc Linh

Các phẩm cách thuộc linh qui định cho người Mục Sư chẳng những được đòi hỏi ở thời điểm phong lập mà còn phải được đối chứng, chỉnh lý, thử

thách,... Chức phận lãnh đạo của người Mục Sư có thể bị bãi bỏ tùy theo hoàn cảnh và tính chất nghiêm trọng của sự vi phạm mà họ mắc. Tuy nhiên, không người Mục Sư nào được lấy bất cứ hoàn cảnh và tính chất nào để bào chữa cho sự vi phạm mình cả.

“¹⁷Các Trưởng Lão khéo cai trị Hội Thánh thì mình phải kính trọng bội phần, nhưt là những người chịu chức rao giảng và dạy dỗ. ¹⁸Vì Kinh Thánh rằng: Người chớ khóp miệng con bò đương đập lúa; và người làm công thì đáng được tiền công mình. ¹⁹Đừng chấp một cái đơn nào kiện một Trưởng Lão mà không có hai hoặc ba người làm chứng. ²⁰Kẻ có lỗi, hãy quả trách họ trước mặt mọi người, để làm cho kẻ khác sợ” (1Ti. 5:17-20)

“Vì ai khéo làm chức vụ mình thì được bực cao trọng và lòng rất dạn dĩ trong đức tin đến Đức Chúa Jêsus Christ” (1Ti. 3:13)

